

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 752

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 octombrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite.....	
Decizia nr. 234 din 10 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (2) teza a doua din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările ulterioare	1-3	1.105. — Hotărâre pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară	3-4
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		1.106. — Hotărâre pentru declararea unor unități sanitare de interes public național, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății și Familiei.....	
128. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2000		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție.....	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 10 septembrie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 113 alin. (2)
teza a doua din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 113 alin. (2) teza finală din Legea nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Județean Bihor în Dosarul nr. 2.216/CA/2002 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Ionel Avrigeanu, reprezentat de avocat Elena Zamfir-Ciurezu, lipsă fiind autorul excepției, precum și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc că vicepreședinții

consiliilor județene pot fi eliberați din funcție în aceleași condiții ca și președinții consiliului, nu încalcă prevederile art. 121 alin. (2) din Constituție, în sensul cărora consiliul județean este ales și funcționează potrivit legii.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 113 din Legea nr. 215/2001, referitoare la numirea și eliberarea din funcție a președinților și vicepreședinților consiliului local, reprezintă opțiunea legiuitorului, ceea ce nu contravine textului constituțional invocat ca fiind încălcat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.216/CA/2002, **Tribunalul Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 113 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 215/2001, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Consiliul Județean Bihor într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile „art. 113 – partea sa finală” din Legea nr. 215/2001, care stabilesc că vicepreședinții consiliului județean pot fi eliberați din funcție „numai în aceleași condiții ca și președintele consiliului județean”, fără a ține seama de faptul că vicepreședintele nu are aceleași atribuții ca și președintele consiliului județean, încalcă prevederile art. 121 din Constituție. Se mai arată că atât președintele, cât și vicepreședintele consiliului județean sunt și consilieri județeni și pot fi eliberați din funcție în aceleași condiții ca și aceștia.

Tribunalul Bihor – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât prin dispoziția de lege criticată legiuitorul a înțeles să confere stabilitate funcției de vicepreședinte al consiliului județean și de „a curma arbitrariul din activitatea consiliului”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că legiuitorul a stabilit, pentru eliberarea din funcție a președintelui și a vicepreședintelui consiliului județean, o procedură deosebită de cea prevăzută pentru consilieri, „tocmai datorită calităților pe care aceștia le au în cadrul consiliului”. Procedura astfel instituită are în vedere numai eliberarea din funcția de președinte sau, după caz, de vicepreședinte al consiliului județean, chiar dacă ei au și calitatea de consilieri. În acest context dispozițiile alin. (1) al art. 121 din Constituție nu sunt relevante, iar dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol conferă legiuitorului competența de a stabili condițiile în care funcționează consiliul județean, inclusiv cele privitoare la eliberarea din funcția de președinte ori de vicepreședinte al consiliului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este formulat de autorul acesteia, îl constituie prevederile „art. 113 – partea sa finală” din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările ulterioare. În realitate, din argumentele expuse în susținerea excepției, aceasta privește dispozițiile alin. (2) teza a doua a art. 113 din lege, potrivit căror: *„Vicepreședinții pot fi eliberați din funcție, în aceleași condiții, numai dacă s-a constatat prin hotărâre judecătorească irevocabilă că aceștia au contravenit, în exercitarea sarcinilor ce le-au revenit, intereselor generale ale statului sau ale județului ori au încălcat Constituția și legile țării.”*

În esență, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții din lege, care nu „țin cont de faptul că vicepreședintele nu are aceleași atribuții ca și președintele consiliului județean” și nici de faptul că ei „sunt și consilieri județeni iar ca atare pot fi eliberați din funcție în aceleași condiții ca și aceștia”, contravin art. 121 din Constituție, care prevede:

„(1) Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.

(2) Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

Art. 113 alin. (2) teza a doua din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările ulterioare, conține reguli de procedură cu privire la eliberarea din funcție a vicepreședinților consiliului județean. Astfel, textul prevede că, în cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă s-a constatat că vicepreședinții consiliului județean au contravenit în exercitarea sarcinilor ce le-au revenit intereselor generale ale statului sau ale județului ori au încălcat Constituția și legile țării, aceștia pot fi eliberați din funcție în aceleași condiții ca și președintele consiliului județean. Curtea constată că stabilirea anumitor condiții pentru eliberarea din funcție a președintelui sau vicepreședinților consiliului județean, care pe durata mandatului consiliului județean își păstrează calitatea de consilieri, reprezintă o opțiune a legiuitorului, singurul în măsură să instituie asemenea reguli. În speță, această opțiune, chiar dacă este alta decât cea referitoare la modalitățile de eliberare din funcție a consilierilor județeni, nu numai că nu este contrară, așa cum susține autorul excepției, art. 121 din Constituție, ci este chiar în sensul alin. (2) al acestui articol constituțional, potrivit căruia *„Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii”*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 113 alin. (2) teza a doua din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Consiliul Județean Bihor în Dosarul nr. 2.216/CA/2002 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 15 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 376/2002, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Operațiunile în lei pentru acordarea de microcredite de către agențiile de credit se derulează prin intermediul băncilor sau trezoreriei statului; dobânzile aferente disponibilităților întregesc fondul public respectiv.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

București, 10 octombrie 2002.
Nr. 128.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 din Legea salarizării nr. 14/1991, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2003 salariul de bază minim brut pe țară se stabilește la 2.500.000 lei lunar pentru un program complet de lucru de 170 de ore în medie pe lună în anul 2003, reprezentând 14.705,90 lei/oră.

Art. 2. — (1) Pentru personalul din sectorul bugetar și din regiile autonome cu specific deosebit nivelul salariului de bază, potrivit încadrării, nu poate fi inferior nivelului salariului de bază minim brut pe țară prevăzut la art. 1.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) salariul de bază sau, după caz, coeficienții de ierarhizare în baza cărora se stabilesc salariile de bază pentru funcțiile în care este încadrat personalul respectiv se majorează în mod corespunzător.

Art. 3. — Nivelul salariului de bază minim brut pe țară stabilit potrivit art. 1 nu modifică cuantumul drepturilor salariale existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, stabilite prin contractele colective de muncă, contractele individuale de muncă sau prin alte acte normative, în funcție de nivelul salariului de bază minim brut pe țară.

Art. 4. — (1) Stabilirea, pentru personalul încadrat prin încheierea unui contract individual de muncă, de salarii de bază sub nivelul celui prevăzut la art. 1 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al Inspecției Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă județene și al municipiului București, împuternicit prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002.

Art. 5. — Pe data de 1 ianuarie 2003, data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.166/2000 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 29 noiembrie 2000, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 10 octombrie 2002.
Nr. 1.105.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru declararea unor unități sanitare de interes public național,
aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sănătății și Familiei**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare, și al art. 14 alin. (4) din Legea nr. 146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Unitățile sanitare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre se declară de interes public național, iar imobilele, compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea aceste unități sanitare, aparțin domeniului public al statului și sunt în administrarea Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) nr. crt. 8 de la județul Buzău și nr. crt. 16 de la județul Prahova din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 866/2002 privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiilor, orașelor și

comunelor și în administrarea consiliilor locale respective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 29 august 2002;

b) nr. crt. 3 de la județul Bihor, nr. crt. 2 de la județul Dolj, nr. crt. 2 de la județul Hunedoara, nr. crt. 6 și 9 de la județul Iași și nr. crt. 2 și 3 de la județul Timiș din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 867/2002 privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al județelor și în administrarea consiliilor județene respective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 5 septembrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș
Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 10 octombrie 2002.
Nr. 1.106.

ANEXĂ

LISTA
unităților sanitare de interes public național

Nr. crt.	Denumirea unității	Județul
1.	Spitalul de Recuperare Neuropsihomotorie Dezna	Arad
2.	Sanatoriul Balnear Slănic Moldova	Bacău
3.	Spitalul Clinic de Recuperare Medicală Băile Felix	Bihor
4.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Ștei	Bihor
5.	Sanatoriul de Nevroze Predeal	Brașov
6.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Săpoca	Buzău
7.	Institutul Oncologic „Prof. Dr. I. Chiricuță” Cluj-Napoca	Cluj
8.	Institutul Inimii „Prof. Dr. Nicolae Stăncioiu” Cluj-Napoca	Cluj
9.	Institutul Clinic de Urologie și Transplant Renal Cluj-Napoca	Cluj
10.	Spitalul Clinic de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie Eforie-Nord	Constanța
11.	Sanatoriul Balnear Techirghiol	Constanța
12.	Sanatoriul Balnear Mangalia	Constanța
13.	Spitalul de Cardiologie Covasna	Covasna
14.	Centrul de Patologie Neuromusculară „Dr. Radu Horia” Vâlcele	Covasna
15.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Poiana Mare	Dolj
16.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Zam	Hunedoara
17.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Pădureni-Grajduri	Iași
18.	Spitalul Clinic de Psihiatrie „Socola” Iași	Iași
19.	Centrul de Cardiologie Iași	Iași
20.	Spitalul de Recuperare Borșa	Maramureș
21.	Institutul de Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș	Mureș
22.	Sanatoriul Balneoclimateric de Copii Bușteni	Prahova
23.	Institutul de Boli Cardiovasculare Timișoara	Timiș
24.	Centrul de Evaluare și Recuperare pentru Copii și Adolescenți „Cristian Șerban” Buziaș	Timiș
25.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Gătaia	Timiș
26.	Spitalul de Psihiatrie și Pentru Măsuri de Siguranță Jebel	Timiș
27.	Institutul Oncologic „Prof. Dr. Alexandru Trestioreanu”	București
28.	Institutul de Pneumoftiziologie „Prof. Dr. Marius Nasta”	București
29.	Institutul pentru Ocrotirea Mamei și Copilului „Prof. Dr. Alfred Rusescu”	București
30.	Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie	București
31.	Institutul de Endocrinologie „C.I. Parhon”	București
32.	Institutul de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice „Prof. Dr. N. Paulescu”	București
33.	Institutul de Boli Cerebrovasculare „Prof. Dr. Vlad Voiculescu”	București
34.	Institutul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. C.C. Iliescu”	București
35.	Institutul de Fonoaudiologie și Chirurgie Funcțională O.R.L. „Prof. Dr. Dorin Hociotă”	București
36.	Institutul Clinic Fundeni	București
37.	Institutul de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”	București

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 64/1991*) privind brevetele de invenție

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Drepturile asupra unei invenții sunt recunoscute și apărate pe teritoriul României prin acordarea unui brevet de invenție de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în condițiile prevăzute de lege.

Sunt, de asemenea, recunoscute și apărate drepturile decurgând din brevetul european, conform legii.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *brevet european* — brevetul acordat conform Convenției brevetului european;

b) *cerere de brevet* — cererea scrisă care conține solicitarea expresă de acordare a unui brevet de invenție;

c) *cerere internațională* — cererea de protecție a unei invenții, înregistrată conform Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor;

d) *consilier în proprietate industrială* — persoana specializată în acordarea asistenței în domeniul proprietății industriale (invenții, mărci, desene, modele etc.), care desfășoară legal această activitate;

e) *Convenția brevetului european* — Convenția privind brevetul european, încheiată la München la 5 octombrie 1973, cu modificările și revizuirile ulterioare;

f) *Convenția de la Paris* — Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, astfel cum a fost revizuită și modificată;

g) *descriere* — prezentarea în scris a invenției;

h) *inventator* — persoana care a creat invenția;

i) *mandatar autorizat* — consilierul în proprietate industrială, care poate avea și calitate de reprezentare în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci;

j) *OSIM* — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci;

k) *publicare* — difuzarea informației într-un mod accesibil publicului;

l) *solicitant* — persoana fizică sau juridică care cere acordarea unui brevet de invenție;

m) *succesor în drepturi* — orice persoană fizică sau juridică căreia i s-a transmis fie dreptul la acordarea brevetului de invenție, fie drepturile care decurg dintr-un brevet de invenție eliberat;

n) *revendicare* — partea de brevet care cuprinde obiectul protecției solicitate și al cărei conținut determină întinderea protecției;

o) *titularul brevetului* — persoana fizică sau juridică căreia îi aparține dreptul conferit prin brevet;

p) *unitate* — persoana juridică care funcționează legal;

q) *persoana care exploatează invenția* — persoana fizică sau juridică care o pune în aplicare în mod legal. Persoana care exploatează invenția poate să fie identică cu titularul brevetului.

Art. 3. — Dreptul la brevet de invenție aparține inventatorului sau succesorului său în drepturi.

Art. 4. — În cazul în care invenția a fost creată împreună de mai mulți inventatori, fiecare dintre aceștia are calitatea de coautor al invenției, iar dreptul aparține în comun acestora.

Dacă mai multe persoane au creat aceeași invenție, independent una de alta, dreptul la brevet aparține aceleia care a depus o cerere de brevet a cărei dată de depozit este cea mai veche, iar dacă o prioritate a fost recunoscută, aparține persoanei a cărei cerere de brevet de invenție are cea mai veche dată de prioritate.

Dispozițiile alin. 2 sunt aplicabile numai dacă documentația privind cererea sau, după caz, cea privind brevetul având data de depozit sau de prioritate recunoscută cea mai veche a fost publicată conform legii.

Art. 5. — Dacă inventatorul este salariat, în lipsa unei prevederi contractuale mai avantajoase acestuia, dreptul la brevetul de invenție aparține:

a) unității, pentru invențiile realizate de salariat în exercitarea unui contract de muncă ce prevede o misiune inventivă încredințată în mod explicit, care corespunde cu funcțiile sale; inventatorul beneficiază de o remunerație suplimentară stabilită prin contract;

b) salariatului, pentru invențiile realizate de către acesta fie în exercitarea funcției sale, fie în domeniul activității unității, prin cunoașterea sau folosirea tehnicii ori mijloacelor specifice ale unității sau ale datelor existente în unitate, fie cu ajutorul material al acesteia, în lipsa unei prevederi contractuale contrare.

Dacă invenția rezultă dintr-un contract de cercetare, în lipsa unei clauze contrare, dreptul la brevet de invenție aparține unității care a comandat cercetarea, inventatorul având dreptul la o remunerație suplimentară stabilită prin act adițional la contract.

În cazurile prevăzute la alin. 1 lit. a) și b) și alin. 2, inventatorul și unitatea au obligația reciprocă să se informeze în scris asupra creării și stadiului realizării invenției și să se abțină de la orice divulgare.

Încălcarea obligației de a informa atrage răspunderea persoanei vinovate.

În cazurile prevăzute la alin. 1 lit. a) și la alin. 2, dacă, în termen de 60 de zile de la data când salariatul a informat în scris unitatea asupra redactării descrierii invenției, cererea de brevet nu a fost depusă la OSIM, în lipsa altei

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 203/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 22 mai 2002, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 21 octombrie 1991, și a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 31 august 1994, abrogată prin Legea nr. 414/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002;

— Legea nr. 22/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 22 martie 1995;

— Legea nr. 73/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 2 august 1996;

— Legea nr. 146/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997;

— Legea nr. 255/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 31 decembrie 1998;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 189/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 19 aprilie 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 21 februarie 2000, respinsă prin Legea nr. 294/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 8 iunie 2001.

convenții între părți, dreptul la acordarea brevetului de invenție aparține salariatului, în condițiile prevăzute la alin. 1 lit. b).

În cazul prevăzut la alin. 1 lit. b), unitatea are un drept de preferință la încheierea unui contract privind invenția salariatului său, ce trebuie exercitat în termen de 3 luni de la oferta salariatului; în lipsa acordului privind prețul contractului, acesta urmează să fie stabilit de instanțele judecătorești.

Art. 6. — Persoanele fizice sau juridice străine având domiciliul sau sediul în afara teritoriului României beneficiază de dispozițiile prezentei legi, în condițiile tratatelor și convențiilor internaționale privind invențiile, la care România este parte.

CAPITOLUL II

Invenția brevetabilă

Art. 7. — Un brevet poate fi acordat pentru orice invenție având ca obiect un produs sau un procedeu, în toate domeniile tehnologice, cu condiția ca aceasta să fie nouă, să implice o activitate inventivă și să fie susceptibilă de aplicare industrială.

Invențiile din domeniul biotehnologiei sunt brevetabile dacă se referă la:

a) un material biologic din mediul natural sau produs prin orice procedeu tehnic, chiar dacă înainte se producea în natură;

b) plante sau animale, dacă realizarea tehnică a invenției nu se limitează la un anumit soi de plante sau la o anumită rasă de animale;

c) un procedeu microbiologic sau la un alt procedeu tehnic și un produs, altul decât un soi de plante sau o rasă de animale, obținută pe această cale;

d) un element izolat al corpului uman sau altfel produs printr-un procedeu tehnic, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene, chiar dacă structura aceluia element este identică cu structura unui element natural.

Art. 8. — O invenție este nouă dacă nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

Stadiul tehnicii cuprinde toate cunoștințele care au devenit accesibile publicului printr-o descriere scrisă sau orală, prin folosire ori prin orice alt mijloc, până la data depozitului cererii de brevet de invenție sau a priorității recunoscute.

Stadiul tehnicii cuprinde, de asemenea, conținutul cererilor depuse la OSIM și al cererilor internaționale sau europene desemnând România, așa cum acestea au fost depuse, care au o dată de depozit sau de prioritate recunoscută, anterioară celei menționate la alin. 2, și care au fost publicate la sau după această dată conform legii.

Prevederile alin. 2 și 3 nu exclud brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții cuprinse în stadiul tehnicii pentru utilizarea acestora în cadrul unei metode pentru tratamentul corpului uman sau animal, prin chirurgie ori terapie, sau în cadrul oricărei metode de diagnosticare practicate pe corpul uman sau animal, dacă utilizarea sa în cadrul acestei metode nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

Prevederile acestui articol nu vor exclude brevetabilitatea oricărei substanțe sau compoziții prevăzute la alin. 4, pentru orice utilizare specifică în orice metodă pentru tratamentul corpului uman sau animal, prin chirurgie sau terapie, ori în orice metodă de diagnosticare practică pe corpul uman sau animal, dacă această utilizare nu este cuprinsă în stadiul tehnicii.

Art. 9. — Divulgarea invenției nu este luată în considerare dacă a intervenit în intervalul de 6 luni înaintea datei de depozit a cererii de brevet și dacă rezultă direct sau indirect ca umare a:

a) unui abuz evident în privința solicitantului; sau

b) faptului că solicitantul a expus invenția într-o expoziție internațională oficială sau oficial recunoscută, organizată în statele părți la tratatele și convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 10. — O invenție este considerată ca implicând o activitate inventivă dacă, pentru o persoană de specialitate, ea nu rezultă în mod evident din cunoștințele cuprinse în stadiul tehnicii.

Cererile de brevet la care se referă art. 8 alin. 3, deși fac parte din stadiul tehnicii, nu sunt luate în considerare pentru aprecierea activității inventive.

Art. 11. — O invenție este susceptibilă de aplicare industrială dacă obiectul său poate fi realizat sau utilizat cel puțin în unul dintre domeniile industriale, inclusiv în agricultură.

Art. 12. — Nu se acordă brevet de invenție, potrivit prezentei legi, pentru:

a) invențiile a căror exploatare comercială este contrară ordinii publice sau bunelor moravuri, inclusiv cele dăunătoare sănătății și vieții persoanelor, animalelor sau plantelor și care sunt de natură să aducă atingeri grave mediului, cu condiția ca această excludere să nu depindă numai de faptul că exploatarea este interzisă printr-o dispoziție legală;

b) soiurile de plante și rasele de animale;

c) procedeele esențial biologice pentru obținerea plantelor sau a animalelor;

d) invențiile având ca obiect corpul uman în diferitele stadii ale formării și dezvoltării sale, precum și simpla descoperire a unuia dintre elementele sale, inclusiv secvența sau secvența parțială a unei gene.

Art. 13. — Nu sunt considerate invenții în sensul art. 7 în special:

a) descoperirile, teoriile științifice și metodele matematice;

b) creațiile estetice;

c) planurile, principiile și metodele în exercitarea de activități mentale, în materie de jocuri sau în domeniul activităților economice, precum și programele de calculator;

d) prezentările de informații.

Prevederile alin. 1 nu exclud brevetabilitatea obiectului invenției sau cea a activităților prevăzute decât în măsura în care cererea de brevet de invenție sau brevetul de invenție se referă la astfel de obiecte ale invenției sau la activități în sine.

CAPITOLUL III

Înregistrarea, publicarea și examinarea cererii de brevet, eliberarea brevetului

Art. 14. — Cererea de brevet de invenție conținând datele de identificare a solicitantului, însoțită de descrierea invenției, de revendicări și, dacă este cazul, de desene explicative, toate redactate în limba română, se depune la OSIM și constituie depozitul național reglementar.

Cererea de brevet de invenție trebuie să conțină indicații care să permită stabilirea identității inventatorului.

Depunerea cererii de brevet poate fi făcută de persoana îndreptățită la acordarea brevetului, personal sau în orice mod prescris de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În toate procedurile în fața OSIM solicitantul este considerat a fi persoana îndreptățită la acordarea brevetului.

Cererea de brevet, însoțită de documentele prevăzute la alin. 1, va fi depusă, la alegerea solicitantului, pe hârtie sau sub o altă formă și printr-un mijloc de transmitere acceptat de OSIM și prevăzut în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 15. — Data de depozit este data la care au fost înregistrate la OSIM următoarele:

a) o cerere care să conțină solicitarea explicită sau implicită a acordării unui brevet de invenție;

b) indicații care să permită stabilirea identității solicitantului sau care să permită contactarea acestuia de către OSIM;

c) o parte care, la prima vedere, să pară a fi o descriere a invenției.

În cazul în care lipsește o parte a descrierii, în scopul atribuirii datei de depozit, aceasta poate fi depusă ulterior, data de depozit fiind data la care această parte a fost depusă și la care taxa pentru înregistrarea acestei părți a fost plătită.

Dacă partea lipsă a descrierii prevăzute la alin. 1 lit. c), depusă ulterior, este retrasă, data de depozit va fi data la care sunt îndeplinite cerințele la care se face referire la alin. 1.

Condițiile de depunere ulterioară și cele de retragere a părții lipsă a descrierii, care a fost depusă ulterior conform alin. 2, sunt prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În cazul în care cererea de brevet de invenție nu conține o parte care, la prima vedere, să pară a fi o descriere, în cererea de brevet de invenție poate fi făcută referire, în limba română, la o cerere depusă anterior la OSIM care înlocuiește descrierea, cu respectarea prevederilor regulamentului de aplicare a prezentei legi, în scopul acordării datei de depozit. În lipsa acesteia, cererea nu va fi tratată ca o cerere de brevet de invenție.

Cererea de brevet de invenție se înscrie în Registrul național al cererilor de brevet depuse. Până la publicarea datelor din acest registru în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, acestea nu sunt publice, potrivit legii speciale.

Revendicările și desenele privind invenția pot fi depuse și în termen de două luni de la data de depozit a cererii de brevet, cu plata taxei legale.

În cazul cererii internaționale de brevet sau a cererii de brevet european, data de depozit este data care rezultă din tratatele și convențiile internaționale la care România este parte și această dată se înscrie în Registrul național al cererilor de brevet depuse.

Art. 16. — În cazul îndeplinirii prevederilor art. 14 sau ale art. 15 alin. 8, depozitul cererii produce efectele unui depozit național reglementar.

Prevederile alin. 1 se aplică și dacă, pentru motive justificate, persoanele fizice sau juridice străine au depus descrierea, revendicările și desenele într-o limbă străină, cu condiția ca, în termen de două luni de la înregistrarea cererii sau, după caz, de la data deschiderii fazei naționale, să se depună la OSIM o traducere conformă în limba română a acestor documente și să fie plătită taxa legală.

Se consideră că îndeplinesc condițiile privind forma și conținutul unei cereri din prezenta lege:

a) cererile internaționale care îndeplinesc condițiile privind forma și conținutul prevăzute de Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor, adoptat de Conferința diplomatică de la Washington la 19 iunie 1970, ratificat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 81 din 2 martie 1979, cu modificările ulterioare;

b) cererile internaționale care îndeplinesc condițiile de formă și de conținut prevăzute de Tratatul de cooperare în

domeniul brevetelor și cerute de OSIM sau de Oficiul European de Brevete, atunci când acționează pentru OSIM, după ce a început prelucrarea sau examinarea acestora.

De asemenea, vor fi respectate orice alte cerințe cu privire la forma și conținutul cererii prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Conținutul unei cereri care corespunde conținutului unui formular de cerere internațională și al celui acceptat, conform alin. 4, trebuie prezentat pe un formular de cerere prescris, prevăzut în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 17. — Depozitul cererii conferă un drept de prioritate, cu începere de la data acestuia sau de la data priorității invocate și recunoscute, față de orice alt depozit privind aceeași invenție având o dată de depozit sau de prioritate ulterioară, dacă sunt îndeplinite prevederile art. 14 alin. 1 sau ale art. 15 alin. 8.

Art. 18. — Invenția trebuie expusă în descriere, revendicări și desene suficient de clar, complet și corect din punct de vedere științific și tehnic, astfel încât o persoană de specialitate în domeniu să o poată realiza.

Revendicările definesc obiectul protecției solicitate și trebuie să fie clare, concise și să fie susținute de descrierea invenției.

Dacă invenția se referă la un microorganism la care publicul nu a avut acces, condițiile prevăzute la alin. 1 sunt îndeplinite numai dacă solicitantul dovedește printr-un act că, anterior datei de depozit a cererii de brevet de invenție sau a celei a priorității recunoscute, microorganismul a făcut obiectul unui depozit la o autoritate de depozit internațională.

Art. 19. — Cererea de brevet trebuie să se refere numai la o singură invenție sau la un grup de invenții legate între ele de o asemenea manieră încât să formeze un singur concept inventiv general.

Cererea de brevet care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. 1 poate fi divizată de către solicitant, din proprie inițiativă sau la cererea OSIM, până la luarea unei hotărâri asupra cererii de brevet.

O cerere rezultată în urma divizării poate fi depusă numai pentru elementele care nu depășesc conținutul cererii inițiale. Cererile rezultate în urma divizării care îndeplinesc această cerință sunt considerate a fi fost depuse la data de depozit a cererii inițiale și vor beneficia de drepturile de prioritate invocate în aceasta.

Art. 20. — Persoana sau succesorul său în drepturi care a depus o cerere de brevet de invenție, de model de utilitate ori certificat de utilitate într-un stat parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale sau pentru un membru la Organizația Mondială a Comerțului beneficiază, pentru a efectua depunerea unei cereri de brevet pentru aceeași invenție, de un drept de prioritate pe o durată de 12 luni calculată de la data de depozit a primei cereri.

Într-o cerere de brevet se admite invocarea unor priorități multiple, recunoscute, cu condiția respectării termenului prevăzut la alin. 1, precum și a unității invenției prevăzute la art. 19.

În situația prevăzută la alin. 2 termenul de prioritate de 12 luni se calculează de la data celei mai vechi priorități recunoscute.

Prioritatea poate fi recunoscută și pentru o cerere care revendică sau ar fi putut revendica prioritatea unei cereri anterioare la o dată de înregistrare ulterioară datei de expirare a termenului de prioritate, dar nu mai mult de două luni de la data expirării acestui termen, cu plata taxei legale, dacă:

a) o cerere expresă este formulată în acest sens, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi;

b) cererea este formulată în termen;

c) cererea prezintă motivele pentru care termenul de prioritate nu a fost respectat;

d) OSIM constată că cererea ulterioară nu a fost depusă în termenul de prioritate, deși diligența în cauză a fost exercitată, sau că nerespectarea termenului nu a fost intenționată.

În cazul în care solicitantul cererii de brevet de invenție invocă un drept de prioritate care aparține altei persoane, pentru recunoașterea priorității este necesară depunerea la OSIM a unei autorizații din partea cedentului, din care să rezulte că solicitantul are dreptul să invoce prioritatea primului depozit.

Termenul de depunere a autorizației este de maximum 3 luni de la invocarea priorității.

Nerecunoașterea priorității pentru neîndeplinirea prevederilor alin. 4 și 6 se hotărăște de către OSIM în termen de 6 luni de la data de depozit.

Art. 21. — Prioritatea invocată într-o cerere de brevet de invenție, ca urmare a expunerii obiectului invenției într-o expoziție internațională oficială sau oficial recunoscută, organizată în statele membre ale Convenției de la Paris sau ale Organizației Mondiale a Comerțului, poate fi recunoscută de la data introducerii acestuia în expoziție.

Dispozițiile alin. 1 se aplică numai dacă o cerere de brevet de invenție a fost depusă în termen de 6 luni de la data introducerii obiectului invenției în expoziție.

Termenul de 6 luni nu va prelungi termenul de prioritate prevăzut la art. 20 alin. 1 și 3.

Art. 22. — Prioritățile prevăzute la art. 20 și 21 se invocă o dată cu depunerea cererii de brevet și se justifică prin acte de prioritate.

În cazul în care solicitantul a omis să invoce prioritatea o dată cu depunerea cererii, invocarea poate fi făcută, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, cel mai târziu în termen de două luni de la această dată, cu plata taxei legale.

Actele de prioritate se depun în termen de maximum 3 luni de la data de depozit sau, după caz, de la data deschiderii fazei naționale, iar atunci când OSIM solicită o traducere conformă în limba română a cererii anterioare se vor respecta prevederile regulamentului de aplicare a prezentei legi.

Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. 2 și 3 conduce la nerecunoașterea priorității invocate.

Nerecunoașterea priorității pentru neîndeplinirea prevederilor art. 20 și 21 se hotărăște de către OSIM, în termen de 6 luni de la data de depozit sau de la data deschiderii fazei naționale pentru o cerere internațională.

Art. 23. — Cererile de brevet de invenție depuse pe cale națională, pentru care a fost constituit depozitul național reglementar, sunt publicate imediat după expirarea unui termen de 18 luni de la data de depozit sau, dacă a fost recunoscută o prioritate, de la data acestei priorități, cu excepția celor prevăzute la art. 42 alin. 2.

Cererile de brevet de invenție depuse conform Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor se publică imediat după expirarea unui termen de 6 luni de la deschiderea fazei naționale.

La cererea persoanei fizice sau juridice îndreptățite publicarea se poate face într-un termen mai scurt decât cel prevăzut la alin. 1 și 2, în condițiile regulamentului de aplicare a prezentei legi.

Dacă se ia hotărârea de acordare a brevetului de invenție înainte de publicarea cererii, aceasta va fi publicată o dată cu publicarea mențiunii hotărârii de acordare, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. 2, art. 28 alin. 4 și 5 și ale art. 42 alin. 2.

Cererile de brevet de invenție prevăzute la art. 42 alin. 2 vor fi publicate în termen de 3 luni de la data scoaterii din regimul de secret de stat.

Publicarea cererii se menționează în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 24. — Publicarea cererii de brevet de invenție poate fi însoțită de un raport de documentare.

Dacă raportul de documentare nu a fost făcut public o dată cu cererea, acesta se va publica ulterior, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 25. — Examinarea cererii de brevet de invenție poate fi cerută la data de depozit a cererii de brevet sau, după caz, la deschiderea fazei naționale ori în termen de 30 de luni de la una dintre aceste date.

Pentru cererile de brevet de invenție care au regim de secret de stat solicitarea examinării poate fi cerută la data de depozit a cererii sau în termen de 3 luni de la încetarea acestui regim, dar nu mai târziu de 30 de luni înainte de expirarea duratei de protecție prevăzute la art. 31.

Art. 26. — OSIM examinează dacă cererile de brevet de invenție îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 6, art. 14—16 și 18, prioritățile prevăzute la art. 17 și cele invocate în conformitate cu prevederile art. 20—22, unitatea invenției prevăzută la art. 19 și dacă obiectul cererii este brevetabil în înțelesul art. 7—11, 12 și 13.

Art. 27. — OSIM are dreptul să ceară solicitantului lămuririle și actele pe care le consideră necesare în legătură cu identitatea solicitantului sau a inventatorului, cu depozitul național reglementar constituit sau cu îndeplinirea condițiilor de brevetare.

În toate procedurile privind cererea sau brevetul de invenție OSIM poate transmite notificări solicitantului, titularului sau persoanei interesate, iar aceștia pot transmite la OSIM comunicări, cu respectarea termenelor prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, aceste termene putând fi prelungite de către OSIM la cerere, cu plata unei taxe legale.

Absența notificării nu absolvă pe solicitant, titular ori persoană interesată de obligația respectării dispozițiilor prezentei legi.

Solicitantul va depune la OSIM toate documentele publice în legătură cu invenția sa, inclusiv copii de pe brevetele acordate în alte state.

La cererea OSIM sau din inițiativa sa solicitantul ori succesorul său în drepturi, până la luarea unei hotărâri, poate modifica revendicările, desenele sau descrierea, fără însă ca prin aceasta să se depășească limitele dezvăluirii invenției la data depunerii cererii de brevet.

Art. 28. — OSIM hotărăște prin Comisia de examinare de specialitate, pe baza raportului de examinare a cererii de brevet de invenție, în termen de 18 luni de la data la care s-a solicitat examinarea, acordarea brevetului de invenție sau respingerea cererii de brevet ori a obiectului acesteia. Fac excepție cererile de brevet de invenție care au fost retrase de către solicitant sau care sunt declarate ca fiind considerate retrase.

OSIM hotărăște respingerea în tot sau în parte a cererii de brevet de invenție în următoarele situații:

a) obiectul cererii nu este brevetabil în înțelesul art. 7—11, 12 și 13;

b) cererea de brevet de invenție nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6, art. 14 alin. 1, art. 15 alin. 4 și 5, art. 16 alin. 2 și 4, art. 18 și 41;

c) depășirea termenului de deschidere a fazei naționale pentru cererile înregistrate internațional;

d) neplata taxelor de înregistrare, de depunere a revendicărilor sau a desenelor ori a părții lipsă din descriere, de deschidere a fazei naționale, de publicare, de examinare ori, după caz, a taxei de desemnare, în cuantumul și la termenele prevăzute de lege și de regulamentul de aplicare a prezentei legi;

e) scurgerea termenului de 12 luni de la data la care cererile prevăzute la alin. 7 au fost considerate retrase;

f) s-a solicitat respingerea cererii de brevet de invenție conform art. 65 alin. 2 lit. c);

g) solicitantul, altul decât inventatorul, nu a făcut dovada, în cadrul termenului prevăzut la art. 29 alin. 2, că este îndreptățit la acordarea brevetului;

h) nu s-a solicitat examinarea cererii de brevet de invenție în vederea acordării brevetului, în termenele prevăzute la art. 25.

Mențiunea hotărârii de acordare a brevetului de invenție sau de respingere a cererii de brevet se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de 60 de zile, cu excepția termenului prevăzut la art. 29 alin. 2. O dată cu publicarea mențiunii hotărârii de acordare a brevetului de invenție se pun la dispoziție publicului descrierea, revendicările și desenele invenției brevetate, cu respectarea condițiilor prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Hotărârea de acordare a brevetului sau de respingere a cererii de brevet de invenție va avea efect începând cu data publicării mențiunii acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În cazul hotărârilor de acordare a brevetului de invenție având regim de secret de stat, după încetarea acestui regim se aplică prevederilor alin. 4 și ale art. 23 alin. 4.

OSIM ia act de retragerea cererii de brevet de invenție dacă solicitantul cere retragerea în scris, în mod expres.

Sunt declarate ca fiind considerate retrase cererile de brevet de invenție aflate în următoarele situații:

a) inventatorii nu au fost declarați în termen de 18 luni de la data solicitării examinării în fond;

b) solicitantul nu a dat curs notificărilor OSIM, ulterioare stabilirii conținutului admisibil al revendicărilor, conform prevederilor art. 18 alin. 1, privind aducerea formei revendicărilor, descrierii și desenelor în concordanță cu acest conținut;

c) cererea a constituit baza invocării priorității într-o cerere ulterioară depusă pe cale națională sau pentru care s-a deschis faza națională în România;

d) cererea de brevet de invenție se află în situația prevăzută la art. 65 alin. 2 lit. b);

e) cererile de brevet de invenție internaționale pentru care OSIM are calitatea de oficiu receptor și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor;

f) solicitantul nu a depus revendicările și desenele în termenul prevăzut la art. 15 alin. 7.

Toate hotărârile luate în cadrul OSIM sunt motivate, se înscriu în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse și se comunică în termenele și în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi. În același registru se înscriu și mențiunile privind cererile de brevet retrase sau mențiunile privind declarațiile conform

căror cererile de brevet sunt considerate ca fiind retrase, care, de asemenea, se comunică.

În cazul decesului părții interesate sau în cazul dizolvării persoanei juridice, procedura se întrerupe până la comunicarea la OSIM a succesorului în drepturi, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Când se instituie proceduri judiciare în privința dreptului la brevet și a dreptului la acordarea brevetului, procedura de brevetare se suspendă până când hotărârea judecătorească rămâne definitivă.

Persoana interesată va comunica la OSIM această hotărâre.

Art. 29. — OSIM poate proceda din oficiu la revocarea hotărârilor sale pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta lege, precum și pentru orice eroare materială, până la comunicarea acestora.

Dacă OSIM constată pe baza unor dovezi temeinice că solicitantul, altul decât inventatorul, nu este îndreptățit la acordarea brevetului de invenție, în vederea revocării prevăzute la alin. 1, se poate proceda la amânarea comunicării hotărârii luate, fără a depăși un termen de 6 luni de la data acesteia. În această perioadă vor fi comunicate la OSIM dovezile temeinice privind dreptul la acordarea brevetului.

Art. 30. — Brevetul de invenție este eliberat de directorul general al OSIM, în temeiul hotărârii de acordare a acestuia. Pentru brevetul european OSIM certifică validitatea brevetului în România, conform legii.

Data eliberării brevetului de invenție este data la care mențiunea eliberării este publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Brevetele se înscriu în Registrul național al brevetelor de invenție.

Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, brevetul de invenție european se înscrie în Registrul național al brevetelor de invenție.

Art. 31. — Durata de protecție a unui brevet de invenție este de 20 de ani, cu începere de la data de depozit.

Pentru brevetul european durata prevăzută la alin. 1 curge de la data constituirii depozitului reglementar al cererii de brevet, conform Convenției brevetului european.

Pentru produsele medicamentoase sau produsele fitosanitare brevetate se poate obține o protecție suplimentară, în condițiile legii.

Art. 32. — Pentru o invenție dintr-o cerere de brevet care nu poate fi aplicată fără a aduce atingere unei invenții dintr-o cerere de brevet anterioară și brevetată, OSIM va lua o hotărâre de acordare numai după notificarea tuturor părților interesate cu privire la relația dintre invenții.

CAPITOLUL IV

Drepturi și obligații

Art. 33. — Brevetul de invenție conferă titularului său un drept exclusiv de exploatare pe întreaga durată de protecție a acestuia.

Este interzisă efectuarea fără consimțământul titularului a următoarelor acte:

a) fabricarea, folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în vederea folosirii, oferirii spre vânzare ori vânzării, în cazul în care obiectul brevetului este un produs;

b) utilizarea procedurii, precum și folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în aceste scopuri a produsului obținut direct prin procedeu brevetat, în cazul în care obiectul brevetului este un procedeu.

Întinderea protecției conferite prin brevet este determinată de conținutul revendicărilor. Totodată descrierea și desenele invenției servesc la interpretarea revendicărilor.

Pentru determinarea întinderii protecției conferite prin brevet se va ține seama de orice element echivalent unui element specificat în revendicări.

Întinderea protecției conferite de cererea de brevet de invenție va fi determinată de revendicările conținute în cererea publicată în conformitate cu art. 23.

Brevetul acordat sau amendat în procedurile de revocare sau anulare în parte va determina retroactiv protecția conferită prin cererea de brevet de invenție, conform prevederilor alin. 2, în măsura în care aceasta nu a fost extinsă.

Protecția conferită printr-un brevet referitor la un material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra oricărui material derivat, pe baza celui brevetat, prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică ori diferențiat și cu aceleași caracteristici.

Protecția conferită printr-un brevet referitor la un procedeu permițând producerea unui material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra materialului biologic direct obținut prin acest procedeu și asupra oricărui alt material biologic derivat din materialul biologic direct obținut prin acel procedeu și asupra oricărui alt material obținut plecând de la materialul biologic direct obținut prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică sau diferențiat și având aceleași caracteristici.

Protecția conferită printr-un brevet asupra unui produs conținând o informație genetică sau constând într-o informație genetică se extinde asupra oricărui alt material în care produsul este încorporat și în care informația genetică este conținută și își exercită funcția, cu excepția corpului uman în diferite stadii de formare sau dezvoltare.

Protecția prevăzută la alin. 7—9 nu se extinde asupra materialului biologic obținut prin reproducerea sau multiplicarea unui material biologic comercializat ori oferit spre vânzare pe teritoriul României de către titularul de brevet sau cu consimțământul acestuia, când reproducerea sau multiplicarea rezultă în mod necesar din utilizarea pentru care materialul biologic a fost pus pe piață, cu condiția ca materialul obținut să nu fi fost utilizat ulterior pentru alte reproduceri sau multiplicări.

Art. 34. — Cu începere de la data publicării cererii de brevet în conformitate cu prevederile art. 23 cererea asigură, în mod provizoriu, solicitantului protecția conferită potrivit dispozițiilor art. 33, cu excepția cazurilor în care cererea de brevet de invenție a fost respinsă, retrasă sau declarată ca fiind considerată retrasă.

Art. 35. — Nu constituie încălcarea drepturilor prevăzute la art. 33 și 34:

a) folosirea invențiilor în construcția și în funcționarea vehiculelor terestre, aeriene, precum și la bordul navelor sau la dispozitivele pentru funcționarea acestora, aparținând statelor membre ale tratatelor și convențiilor internaționale privind invențiile, la care România este parte, când aceste vehicule sau nave pătrund pe teritoriul României, temporar sau accidental, cu condiția ca această folosire să se facă exclusiv pentru nevoile vehiculelor sau navelor;

b) efectuarea oricăruia dintre actele prevăzute la art. 33 alin. 2 de către o persoană care a aplicat obiectul brevetului de invenție sau cel al cererii de brevet, așa cum a fost publicată, ori a luat măsuri efective și serioase în vederea producerii sau folosirii lui cu bună-credință pe teritoriul României, independent de titularul acesteia, cât și înainte de constituirea unui depozit național reglementar privind invenția sau înainte de data de la care curge termenul de

prioritate recunoscută; în acest caz invenția poate fi folosită în continuare de acea persoană, în volumul existent la data de depozit sau a priorității recunoscute, și dreptul la folosire nu poate fi transmis decât cu patrimoniul persoanei ori cu o fracțiune din patrimoniul afectat exploatarea invenției;

c) efectuarea oricăruia dintre actele prevăzute la art. 33 alin. 2 exclusiv în cadru privat și în scop necomercial; producerea sau, după caz, folosirea invenției exclusiv în cadru privat și în scop necomercial;

d) comercializarea sau oferirea spre vânzare pe teritoriul României a acelor exemplare de produs, obiect al invenției, care au fost vândute anterior de titularul de brevet sau cu acordul său expres;

e) folosirea cu bună-credință sau luarea măsurilor efective și serioase de folosire a invenției de către terți în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului. În acest caz invenția poate fi folosită în continuare de acea persoană, în volumul existent la data publicării mențiunii revalidării, și dreptul la folosire nu poate fi transmis decât cu patrimoniul persoanei care utilizează invenția ori cu o fracțiune din patrimoniul care este afectat exploatarea invenției;

f) exploatarea de către terți a invenției sau a unei părți a acesteia la a cărei protecție s-a renunțat.

Orice persoană care, cu bună-credință, folosește invenția sau a făcut pregătiri efective și serioase de folosire a invenției, fără ca această folosire să constituie o încălcare a cererii de brevet sau a brevetului european în traducerea inițială, poate, după ce traducerea corectată are efect, să continue folosirea invenției în întreprinderea sa ori pentru necesitățile acesteia, fără plată și fără să depășească volumul existent la data la care traducerea inițială a avut efect.

Art. 36. — Inventatorul are dreptul să i se menționeze numele, prenumele și calitatea în brevetul eliberat, în carnetul de muncă, precum și în orice acte sau publicații privind invenția sa.

În cazul în care titularul este altul decât inventatorul, acestuia din urmă i se eliberează un duplicat al brevetului de invenție.

La solicitarea expresă a inventatorului, numele și prenumele acestuia nu se publică; această solicitare este supusă plății taxei legale.

Art. 37. — Pentru invențiile create și realizate în condițiile art. 5 alin. 1 cu clauză contrară și, respectiv, ale art. 5 alin. 2 inventatorul beneficiază de drepturi patrimoniale stabilite pe bază de contract încheiat cu solicitantul sau, după caz, cu titularul brevetului.

Drepturile patrimoniale se stabilesc în funcție de efectele economice și/sau sociale rezultate din exploatarea brevetului sau în funcție de aportul economic al invenției.

Art. 38. — În cazul decăderii din drepturi a titularului de brevet, prevăzută la art. 45 alin. 3, titularul poate cere la OSIM revalidarea brevetului pentru motive justificate, în termen de 6 luni de la data publicării decăderii. În termen de 60 de zile de la înregistrare OSIM hotărăște asupra cererii de revalidare, sub condiția plății taxei legale. Mențiunea revalidării brevetului se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii.

Art. 39. — Titularul poate renunța, în tot sau în parte, la brevet, pe baza unei declarații scrise înregistrate la OSIM.

În cazul invențiilor prevăzute la art. 5 alin. 1 lit. a) și alin. 2, precum și al invențiilor care au făcut obiectul unei cesiuni potrivit art. 5 alin. 1 lit. b), titularul brevetului este

obligat să comunice inventatorului intenția sa de renunțare; la cererea inventatorului, titularul este obligat să-i transmită acestuia dreptul asupra brevetului.

Dacă brevetul a făcut obiectul unui contract de licență, renunțarea este posibilă numai cu acordul beneficiarului licenței.

Invenția sau partea din aceasta, la a cărei protecție s-a renunțat, poate fi liber exploatată de către terți.

La invențiile prevăzute la art. 42 alin. 2 se poate renunța numai cu acordul instituțiilor care le-au atribuit caracterul de secret de stat.

Renunțarea se înregistrează la OSIM în Registrul național al brevetelor de invenție și produce efecte începând cu data publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Art. 40. — Brevetul de invenție poate fi anulat în tot sau în parte, la cererea unei persoane interesate, când se constată că la data înregistrării cererii de brevet de invenție nu erau îndeplinite condițiile pentru existența unei invenții brevetabile. Cererea de anulare se poate face în tot cursul duratei de valabilitate a brevetului și se judecă de către Tribunalul București. Hotărârile Tribunalului București pot fi atacate cu apel la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicare.

Hotărârile Curții de Apel București pot fi atacate cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la comunicare.

Hotărârea de anulare, în tot sau în parte, definitivă și irevocabilă, se înregistrează la OSIM de către persoana interesată.

Mențiunea anulării se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la înregistrarea hotărârii la OSIM.

Art. 41. — În procedurile în fața OSIM solicitantul cererii, cesionarul sau titularul ori o altă persoană interesată poate fi reprezentată printr-un mandatar, în baza unei procuri înregistrate la OSIM, în condițiile și la termenele prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Pentru persoanele menționate anterior, care nu au domiciliul sau sediul pe teritoriul României, reprezentarea prin mandatar este obligatorie, cu următoarele excepții, cazuri în care se poate acționa în nume propriu:

- a) înregistrarea unei cereri de brevet de invenție, în scopul atribuirii datei de depozit;
- b) plata unei taxe;
- c) depunerea unei copii de pe o cerere anterioară;
- d) eliberarea unei notificări a OSIM privind orice procedură prevăzută la lit. a), b) și c).

Taxa de menținere în vigoare poate fi plătită de orice persoană.

În cazul revocării procurii semnătura mandatarului nu are efectul semnăturii solicitantului, a titularului sau a persoanelor interesate care l-au desemnat.

Art. 42. — Invenția care face obiectul cererii de brevet depuse la OSIM nu poate fi divulgată fără acordul solicitantului, până la publicarea acesteia, și are caracterul stabilit de legea specială până la publicare.

Este secret de stat conținutul cererilor de brevet de invenție create pe teritoriul României, cărora li se atribuie acest regim de către instituțiile în drept pentru apărarea națională și pentru păstrarea siguranței naționale, cu înștiințarea solicitantului și acordarea unei compensații materiale acestuia de către instituția care a atribuit caracterul de secret de stat. Acest caracter încetează numai prin hotărâre a aceluiași instituții.

OSIM păstrează caracterul atribuit de instituțiile în drept documentelor depuse.

Art. 43. — Brevetarea în străinătate a invențiilor create de persoane fizice române pe teritoriul României se face numai după înregistrarea cererii de brevet de invenție la OSIM.

În cazul invențiilor prevăzute la art. 42 alin. 2 brevetarea în străinătate se face cu aprobarea instituțiilor care le-au atribuit caracterul de secret de stat.

În vederea brevetării în străinătate a invențiilor prevăzute la alin. 1 solicitantii sau titularii de brevet români pot beneficia de sprijin financiar, potrivit legii.

Brevetarea în străinătate a invențiilor prevăzute la alin. 1 se aduce la cunoștința OSIM de către persoanele fizice române care le-au creat sau de către succesorul lor în drepturi.

Pentru înregistrarea cererilor internaționale în vederea brevetării invențiilor în alte state, în conformitate cu prevederile Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor, OSIM acționează în calitate de oficiu receptor.

Art. 44. — În cazul invenției pentru care o unitate este îndreptățită la eliberarea brevetului, aceasta are obligația de a informa inventatorul asupra stadiului examinării cererii de brevet în cadrul OSIM, precum și asupra stadiului și a rezultatelor aplicării invenției.

Inventatorul are obligația să acorde, la cererea titularului de brevet, asistență tehnică pe bază de contract, pentru punerea în aplicare a invenției.

Art. 45. — Procedurile efectuate de OSIM privind cererile de brevet de invenție și brevetele de invenție prevăzute de prezenta lege și de regulamentul de aplicare a acesteia sunt supuse taxelor, în cuantumurile și la termenele stabilite de lege.

Pe întreaga durată de valabilitate a brevetului de invenție titularul datorează anual taxe de menținere în vigoare a brevetului.

Neplata acestor taxe atrage decăderea titularului din drepturile decurgând din brevet. Decăderea titularului din drepturi se înregistrează în Registrul național al brevetelor de invenție și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Taxele de menținere în vigoare pot fi plătite și anticipat, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi, pentru o perioadă care nu poate depăși 4 ani.

Taxele datorate de persoanele fizice sau juridice străine se plătesc în valută în contul OSIM.

Art. 46. — Solicitantul sau titularul brevetului care din motive temeinice nu a putut să respecte un termen în procedurile în fața OSIM este repus în situația anterioară, dacă prezintă o cerere motivată în termen de două luni de la încetarea cauzei care l-a împiedicat să acționeze, dar nu mai târziu de un an de la expirarea termenului nerespectat.

Dispozițiile alin. 1 nu se aplică dacă termenele legale nu au fost respectate în următoarele situații:

- a) invocarea priorității conform art. 20—22;
- b) depunerea traducerii descrierii, revendicărilor sau desenelor, conform art. 16 alin. 2;
- c) solicitarea examinării în vederea acordării brevetului, conform art. 25;
- d) plata taxelor de înregistrare și de efectuare a unui raport de documentare, conform art. 45 alin. 1;
- e) înregistrarea unei cereri de revocare, conform art. 54;
- f) depășirea termenului de divizare a unei cereri de brevet de invenție, prevăzut la art. 19 alin. 2;
- g) depășirea termenului de depunere a unei noi cereri de brevet, conform art. 65 alin. 2 lit. b);
- h) plata taxelor de menținere în vigoare a brevetului.

De asemenea, dispozițiile alin. 1 nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 28 alin. 2 lit. c), d) și f), alin. 7 lit. d) și e) și la art. 53.

Cererea de repunere în termen va fi supusă plății unei taxe, în cuantumul prevăzut de lege pentru înregistrarea unei contestații, cu excepția cazului prevăzut la art. 28 alin. 7 lit. b), pentru care nu se percep taxe.

CAPITOLUL V

Transmiterea drepturilor

Art. 47. — Dreptul la brevet, dreptul la acordarea brevetului și drepturile ce decurg din brevet pot fi transmise în tot sau în parte.

Transmiterea se poate face prin cesiune sau prin licență, exclusivă sau neexclusivă, sau prin succesiune legală ori testamentară.

Transmiterea produce efecte față de terți numai începând cu data publicării în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială a mențiunii transmisei înregistrate la OSIM.

Art. 48. — La cererea oricărei persoane interesate Tribunalul București poate acorda o licență obligatorie la expirarea unui termen de 4 ani de la data de depozit a cererii de brevet sau a unui termen de 3 ani de la acordarea brevetului, socotindu-se termenul care expiră cel mai târziu.

Prevederile alin. 1 se aplică numai dacă invenția nu a fost aplicată sau a fost insuficient aplicată pe teritoriul României, iar titularul brevetului nu poate să își justifice inacțiunea și dacă nu s-a ajuns la o înțelegere cu acesta privind condițiile și modalitățile comerciale de utilizare a invenției.

Tribunalul București va autoriza licența obligatorie dacă va aprecia, pe baza circumstanțelor date, că, deși persoana interesată a depus toate eforturile, nu s-a ajuns la o înțelegere într-un termen rezonabil.

Beneficiarul licenței obligatorii poate fi inclusiv Guvernul sau terții autorizați de acesta.

În afara motivelor prevăzute la alin. 2, o licență obligatorie poate fi autorizată de Tribunalul București:

a) în situații de urgență națională și, în principal, în interesul apărării naționale sau al siguranței naționale ori când interesele publice o cer;

b) în alte situații de extremă urgență;

c) în situații de utilizare publică în scopuri necomerciale.

Acordarea licenței obligatorii pentru unul dintre motivele prevăzute la alin. 5 nu impune îndeplinirea condițiilor menționate la alin. 2. Totuși beneficiarul licenței va înștiința solicitantul sau titularul brevetului despre autorizarea dată de instanță, în cel mai scurt timp.

În situații de utilizare publică în scopuri necomerciale, Guvernul sau terții autorizați de acesta, atunci când cunosc sau au motive demonstrabile de a cunoaște dacă un brevet de invenție valid este sau va fi utilizat de Guvern, respectiv de terți, vor anunța titularul brevetului despre utilizarea acestuia, într-un timp rezonabil.

În cazurile în care un brevet nu poate fi exploatat fără să aducă atingere drepturilor conferite de un alt brevet, acordat pentru o cerere de brevet a cărei dată de depozit național reglementar este anterioară, o licență obligatorie pentru exploatarea brevetului ulterior va putea fi autorizată numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții suplimentare:

a) invenția revendicată în brevetul ulterior presupune un progres tehnologic important, de interes economic

substanțial în raport cu invenția revendicată în brevetul anterior;

b) titularul brevetului anterior are dreptul la o licență reciprocă, în condiții rezonabile pentru utilizarea invenției revendicate în brevetul ulterior;

c) utilizarea autorizată în raport cu brevetul anterior este netransmisibilă, cu excepția cazului în care o licență obligatorie este, de asemenea, transmisă.

Art. 49. — Licențele obligatorii sunt neexclusive și se acordă de Tribunalul București, în condiții determinate în ceea ce privește întinderea și durata acestora, precum și nivelul remunerației convenite deținătorului dreptului, stabilit în raport cu valoarea comercială a licențelor acordate.

Licențele obligatorii vor fi autorizate în principal pentru aprovizionarea pieței.

Întinderea și durata licențelor obligatorii vor fi limitate la scopurile pentru care acestea au fost autorizate. În cazul invențiilor din domeniul tehnologiei de semiconductoare licența va fi acordată numai pentru scopuri publice necomerciale sau pentru a remedia o practică stabilită ca fiind anticoncurențială, ca urmare a unei proceduri judiciare sau administrative.

În cazul în care un ameliorator nu poate exploata un brevet de soi nou de plantă fără să aducă atingere unui brevet de invenție anterior, acesta poate solicita o licență obligatorie pentru invenția protejată prin acest brevet.

În cazul în care titularul unui brevet de invenție referitor la o invenție biotehnologică nu poate să o exploateze fără să aducă atingere unui brevet anterior de soi nou de plantă, acesta poate solicita o licență obligatorie pentru exploatarea noului soi de plantă, protejat prin brevet.

În cazul în care o licență obligatorie este autorizată pentru a remedia o practică anticoncurențială, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 48 alin. 3—5.

Art. 50. — Licența obligatorie nu este transmisibilă decât împreună cu partea din întreprindere sau cu fondul de comerț care beneficiază de această utilizare.

Prevederile alin. 1 nu se aplică în cazul în care o licență obligatorie a fost acordată conform art. 48.

Art. 51. — La solicitarea motivată, prezentată de persoana interesată, Tribunalul București poate retrage licența obligatorie, atunci când circumstanțele care au condus la acordarea acesteia au încetat să mai existe, cu condiția ca interesele legitime ale persoanei care a dobândit-o să fie protejate într-o manieră corespunzătoare. Licența nu va fi retrasă dacă circumstanțele care au determinat acordarea acesteia riscă să se producă din nou.

Hotărârile Tribunalului București privind autorizarea utilizării unei licențe obligatorii, precum și cele privind remunerația prevăzută în raport cu utilizarea acesteia vor putea fi atacate la Curtea de Apel București în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 52. — Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile privind acordarea sau, după caz, retragerea licenței obligatorii se comunică de persoana interesată la OSIM, care le înregistrează în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse sau în Registrul național al brevetelor de invenție și publică mențiunea acestor hotărâri în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de o lună de la comunicare.

CAPITOLUL VI

Apărarea drepturilor privind invențiile

Art. 53. — Hotărârile OSIM pot fi contestate la acesta de către persoanele interesate, în termen de 3 luni de la comunicare.

Contestația se soluționează în termen de 3 luni de la înregistrarea acesteia la OSIM de către o comisie de reexaminare din Departamentul de apeluri din cadrul OSIM, în primă instanță.

Contestațiile având ca obiect numai îndreptarea unor erori materiale sau omisiuni nu sunt supuse plății taxelor.

Dispozițiile referitoare la atribuțiile jurisdicționale ale comisiilor de reexaminare din Departamentul de apeluri se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, precum și cu orice alte dispoziții legale, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

Art. 54. — Orice persoană interesată are dreptul să formuleze în scris și motivat, la OSIM, o cerere de revocare împotriva hotărârii de acordare a brevetului de invenție, în termen de 6 luni de la publicarea acesteia, dacă hotărârea a fost luată fără respectarea dispozițiilor art. 7—11 și ale art. 12, 13 și 18.

Contestația sau, după caz, cererea de revocare va fi soluționată, în termen de 3 luni de la înregistrarea acesteia la OSIM, de către o comisie de reexaminare din Departamentul de apeluri din cadrul OSIM.

Art. 55. — Neîndeplinirea uneia sau mai multor condiții de formă privind o cerere nu poate constitui motiv de revocare a hotărârii de acordare a brevetului sau de anulare a brevetului de invenție, în tot sau în parte, decât în cazul în care aceasta este rezultatul unei intenții frauduloase.

Un brevet nu poate fi revocat sau anulat, în tot sau în parte, fără ca titularul să aibă posibilitatea să prezinte observații asupra revocării sau anulării și să aducă într-un termen rezonabil modificările sau rectificările admise de lege și de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 56. — Hotărârea Comisiei de reexaminare, motivată, se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu apel la Tribunalul București în termen de 30 de zile de la comunicare.

În termen de 15 zile de la comunicare hotărârile Tribunalului București pot fi atacate cu recurs la Curtea de Apel București.

Hotărârile de acordare a brevetului de invenție, luate de Comisia de reexaminare, și hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești, comunicate la OSIM de către persoana interesată, se operează în registrele naționale și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la data la care acestea au rămas definitive și irevocabile.

OSIM operează în registrele naționale modificările intervenite ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile și le publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 60 de zile de la data înregistrării acestora la OSIM de către persoana interesată.

Art. 57. — Însușirea fără drept, în orice mod, a calității de inventator constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 58. — Constituie infracțiunea de contrafacere, în sensul prezentei legi, fabricarea, folosirea sau punerea în circulație fără drept a obiectului unui brevet de invenție sau orice altă încălcare a drepturilor conferite conform art. 33 alin. 1, dacă aceste încălcări au fost săvârșite după data publicării cererii de brevet de invenție, și se pedepsește cu

închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Pentru prejudiciile cauzate titularul are dreptul la despăgubiri, potrivit dreptului comun, și poate solicita instanței judecătorești competente să dispună măsura confiscării sau, după caz, a distrugerii produselor contrafăcute. Aceste dispoziții se aplică și materialelor și echipamentelor care au servit nemijlocit la săvârșirea infracțiunii de contrafacere.

Încălcarea drepturilor prevăzute la art. 34 de către terți atrage pentru persoanele vinovate obligația de despăgubire potrivit dreptului comun, titlul pentru plata despăgubirilor fiind executoriu după eliberarea brevetului.

Art. 59. — În cazul în care, înainte de data publicării cererii de brevet de invenție, faptele prevăzute la art. 58 alin. 1 continuă să fie săvârșite și după somare, instanța, la cerere, poate ordona încetarea săvârșirii lor până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii OSIM. Această măsură va putea fi ordonată cu plata de către solicitant a unei cauțiuni stabilite de instanță.

Art. 60. — În cazul încălcării dreptului titularului unui brevet de procedeu, prevăzut la art. 33 alin. 2 lit. b), sarcina probei în stabilirea faptului că procedeul utilizat pentru obținerea unui produs identic este diferit de procedeul brevetat incumbă persoanei prezumate a fi încălcat acest drept.

În aplicarea prevederilor alin. 1 orice produs identic care a fost realizat fără consimțământul titularului de brevet va fi considerat până la proba contrarie a fi fost obținut prin procedeul brevetat în cel puțin una dintre următoarele circumstanțe:

a) dacă produsul obținut prin procedeul brevetat este nou;

b) dacă există o probabilitate substanțială că produsul identic a fost obținut prin procedeul respectiv și titularul brevetului nu a putut, în ciuda unor eforturi rezonabile, să stabilească ce procedeu a fost de fapt utilizat.

La prezentarea probelor contrarii de către titularul de brevet se va ține seama de interesele legitime legate de secretele de fabricație și de secretele comerciale ale persoanei prezumate că a încălcat drepturile titularului.

Art. 61. — Divulgarea, de către personalul OSIM, precum și de către persoanele care efectuează lucrări în legătură cu invențiile, a datelor cuprinse în cererile de brevet, până la publicarea lor, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 15.000.000 lei la 50.000.000 lei.

OSIM răspunde față de inventator pentru prejudiciile aduse ca urmare a săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. 1.

Art. 62. — Litigiile cu privire la calitatea de inventator, de titular de brevet sau cele cu privire la alte drepturi născute din brevetul de invenție, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului, din contractele de cesiune și licență, sau cele referitoare la nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art. 5 alin. 6, art. 37 și art. 44 sunt de competența instanțelor judecătorești.

Persoana interesată va comunica la OSIM hotărârea judecătorească în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a rămas definitivă și irevocabilă, spre a fi înscrisă în Registrul național al cererilor de brevet de invenție depuse sau în Registrul național al brevetelor de invenție și publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. În lipsa publicării în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială hotărârea nu este opozabilă terților.

Art. 63. — Titularul de brevet poate solicita instanței judecătorești:

a) ordonarea unor măsuri asiguratorii, atunci când există un risc de încălcare a drepturilor decurgând dintr-un brevet și dacă această încălcare riscă să cauzeze un prejudiciu ireparabil ori dacă există un risc de distrugere a elementelor de probă;

b) ordonarea după acordarea liberului de vamă a unor măsuri privind încetarea faptelor de încălcare a drepturilor decurgând din brevet, săvârșite de o terță persoană cu ocazia introducerii în circuitul comercial a unor mărfuri importate, care implică o atingere a acestor drepturi.

Instanța va putea dispune ca autorul încălcării drepturilor decurgând din brevet să informeze titularul de brevet asupra identității terților care au participat la producerea și distribuirea mărfurilor în cauză, precum și asupra circuitelor de distribuție.

Măsurile asiguratorii vor putea fi ordonate cu plata de către reclamant a unei cauțiuni stabilite de instanță.

Pentru ordonarea măsurilor asiguratorii sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun.

Instanța va putea pretinde reclamantului să furnizeze orice elemente de probă de care acesta dispune, pentru a dovedi că este titularul brevetului încălcat ori al unui brevet a cărui încălcare este inevitabilă.

Art. 64. — Autoritățile vamale pot dispune, fie din oficiu, fie la cererea titularului de brevet, suspendarea vămii la importul, exportul sau plasarea sub un regim vamal suspensiv a mărfurilor ce intră sub incidența art. 58 alin. 1.

Competențele vamale cu privire la asigurarea respectării la frontieră a drepturilor privind brevetele de invenție aparțin Direcției Generale a Vămilelor, potrivit legii.

Art. 65. — În cazul în care printr-o hotărâre judecătorească se constată că o altă persoană decât cea care figurează în brevetul de invenție este îndreptățită la acordarea brevetului, OSIM eliberează brevetul persoanei îndreptățite și publică schimbarea titularului.

Dacă, înainte de acordarea de către OSIM a brevetului de invenție, printr-o hotărâre judecătorească se constată că dreptul la brevet aparține unei alte persoane decât solicitantul, persoana căreia i-a fost recunoscut acest drept poate, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii și în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi:

a) să continue în locul solicitantului procedura privind cererea de brevet depusă ca pentru o cerere proprie;

b) să depună o nouă cerere de brevet pentru aceeași invenție. Pentru elementele care nu extind conținutul cererii inițiale depuse cu respectarea prevederilor art. 19, cererea inițială este declarată de OSIM ca fiind considerată retrasă începând cu data de depozit a noii cereri;

c) să solicite respingerea cererii.

Art. 66. — La cererea instanței judecătorești, OSIM este obligat să înainteze actele, documentele și informațiile necesare judecării cauzei cu care a fost investită, recuperând aceste acte în final. Citarea în instanță se va face numai în acest scop.

CAPITOLUL VII

Atribuțiile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind invențiile

Art. 67. — OSIM este organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Guvernului, cu autoritate unică pe teritoriul României în domeniul protecției proprietății industriale, în conformitate cu legea și cu

prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care statul român este parte.

Art. 68. — În domeniul invențiilor OSIM are următoarele atribuții:

a) coordonează politica de proprietate industrială în România;

b) înregistrează, publică și examinează cererile de brevet de invenție, în vederea acordării și eliberării brevetului de invenție;

c) este depozitarul Registrului național al cererilor de brevet de invenție depuse și al Registrului național al brevetelor de invenție în care se înscriu datele privind cererile de brevet și cele privind brevetele;

d) este oficiu receptor pentru cererile de brevet de invenție înregistrate internațional de către solicitanți români, în conformitate cu prevederile Tratatului de cooperare în domeniul brevetelor;

e) administrează, conservă și dezvoltă, prin schimburi internaționale, colecția națională de descrieri de invenție și realizează baza de date informatice în domeniul invențiilor, pe orice fel de suport informațional;

f) efectuează, la cerere, servicii de informare tehnică din descrierile de invenții românești și străine și din publicațiile oficiale de proprietate industrială;

g) atestă și autorizează consilieri în domeniul proprietății industriale, ține evidența acestora în registrul național al cărui depozitar este și publică periodic date din acest registru;

h) întreține relații cu organizațiile guvernamentale și interguvernamentale similare și cu organizațiile internaționale de specialitate la care statul român este parte;

i) organizează cursuri de instruire pentru formarea și perfecționarea specialiștilor în acest domeniu;

j) editează și publică periodic în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială date privitoare la cererile de brevet de invenție și la brevetele de invenție.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 69. — Cererile de brevet de invenție înregistrate la OSIM în condițiile Legii nr. 62/1974, pentru care nu s-a luat o hotărâre de admitere sau respingere, se soluționează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 70. — Brevetele de invenție, inclusiv cele de perfecționare, acordate anterior intrării în vigoare a prezentei legi și valide pe teritoriul României au durata de protecție prevăzută la art. 31.

Pe toată durata de valabilitate a brevetului de perfecționare exploatarea invenției se va face în conformitate cu prevederile art. 48 alin. 8.

Drepturile bănești convenite inventatorilor pentru invențiile brevetate, aplicate, parțial recompensate sau nerecompensate până la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor negocia între inventator și unitatea care a aplicat invenția. În aceste cazuri, negocierea va începe de la drepturile bănești maxime convenite inventatorului, prevăzute în legea aplicabilă la data înregistrării cererii de brevet. În cazul neînțelegerii între părți, drepturile bănești se vor stabili potrivit prevederilor art. 62.

Dreptul asupra brevetului de invenție se transmite inventatorului, prin efectul legii, în cazurile în care la data intrării în vigoare a prezentei legi întreprinderea care a devenit titulară prin efectul cesiunii legale prevăzute la art. 14 din Legea nr. 62/1974 nu a aplicat invenția sau nu a luat măsurile necesare în vederea aplicării ei.

Art. 71. — Brevetele de invenție în vigoare reprezintă active necorporale și se înregistrează în patrimoniul titularului, persoană juridică.

Art. 72. — Drepturile bănești ale autorului unei realizări tehnice, care este nouă la nivelul unei unități și utilă acesteia, se stabilesc prin contract încheiat între autor și unitate.

Unitatea care aplică această realizare tehnică are obligația să ateste calitatea de autor.

Încălcarea prevederilor alin. 1 și 2 atrage obligația unității de a plăti despăgubiri autorului potrivit dreptului comun. Despăgubirile se determină în funcție de rezultatele economice obținute de unitate.

Art. 73. — Profitul sau venitul obținut prin aplicarea efectivă în țară de către titular sau, după caz, de către licențiații acestuia a unei invenții brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedurii, este scutit de impozit în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

De prevederile alin. 1 beneficiază persoanele juridice sau persoanele fizice care exploatează invenția, respectiv titularul brevetului aplicat.

Venitul obținut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia este scutit de impozit.

Art. 74. — Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pe aceeași dată Legea nr. 62/1974 privind invențiile și inovațiile, Decretul nr. 93/1976 referitor la normele privind calcularea recompenselor bănești cuvenite autorilor invențiilor aplicate în economia națională, Decretul nr. 363/1976 privind taxele pentru cererile de brevet de invenție și pentru

brevetele de invenție, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Legea nr. 203/2002, care nu este încorporat în textul republicat al Legii nr. 64/1991 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 203/2002.

Menționăm că trimiterile din cuprinsul acestor articole se referă la textele din Legea nr. 64/1991, astfel cum a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 21 octombrie 1991.

„Art. II. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 30 alin. 2 liniuța a 4-a din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) În termen de 3 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va aproba prin hotărâre Regulamentul de aplicare a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta lege.

(4) Determinarea cotei de profit sau a venitului obținut de titularul brevetului, prevăzute la art. 68*) din Legea nr. 64/1991, se va face prin norme elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea OSIM, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

*) În forma republicată a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, în urma renumerotării textelor art. 68 a devenit art. 73.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
